

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش مبتنی بر نظریه ساختاری مینوچین بر عملکرد خانواده و کیفیت زندگی زنان بدسرپرست شهر اصفهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اکرم فاضلی - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خمینی شهر، خمینی شهر، ایران

فهیمه نامداریور - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خمینی شهر، خمینی شهر، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی آموزش مبتنی بر نظریه ساختاری مینوچین بر عملکرد خانواده، کیفیت زندگی زنان بدسرپرست شهر اصفهان می باشد. روش پژوهش حاضر نیمه تجربی و از نوع پیش ازمون-پس ازمون با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه زنان بدسرپرست شهر اصفهان در سال ۱۳۹۷ که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس تعداد ۳۰ نفر از زنان بدسرپرست انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش قرار داده شدند. ابزار سنجش مقیاس سنجش عملکرد خانواده مک مستر (۱۹۸۳)، و پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی بود و بسته آموزشی رویکرد ساختاری مینوچین که در طی ۸ جلسه دو ساعته بر روی گروه آزمایش اجرا گردید. داده های به دست آمده با روش تحلیل کواریانس تجزیه و تحلیل شد. یافته های به دست آمده بیانگر اینست که آموزش نظریه ساختاری مینوچین باعث بهبود عملکرد خانواده، کیفیت زندگی زنان بدسرپرست شده است. براین اساس می توان بیان کرد که رویکرد ساختاری مینوچین می تواند باعث افزایش توانمندی های زنان بدسرپرست و بهبود کیفیت زندگی آنها شود.

کلمات کلیدی:

عملکرد خانواده، کیفیت زندگی، نظریه ساختاری مینوچین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218304>

